

212

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 października 2001 r.

w sprawie mocy obowiązującej Protokołu w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, sporządzonego w Rzymie dnia 10 marca 1988 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 5 Protokołu w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, sporządzonego w Rzymie dnia 10 marca 1988 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 8 kwietnia 1991 r. wyżej wymieniony protokół. Zgodnie z artykułem 5 protokołu złożono dnia 25 czerwca 1991 r. Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji Morskiej, jako depozytariuszowi, dokument przystąpienia przez Rzeczpospolitą Polską do wymienionego protokołu.

Zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 protokół wszedł w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 marca 1992 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami protokołu w podanych niżej datach:

Australia	20 maja 1993 r.
Austria	1 marca 1992 r.
Barbados	4 sierpnia 1994 r.
Botswana	13 grudnia 2000 r.
Bułgaria	6 października 1999 r.
Chile	21 lipca 1994 r.
Chiny ²	1 marca 1992 r.
Cypr	2 maja 2000 r.
Dania ²	23 listopada 1995 r.
Egipt ²	8 kwietnia 1993 r.
Finlandia	27 lipca 2000 r.
Francja ²	1 marca 1992 r.
Grecja	9 września 1993 r.
Hiszpania	1 marca 1992 r.
Indie	13 stycznia 2000 r.
Japonia	23 lipca 1998 r.
Jemen	28 września 2000 r.
Kanada ¹	16 września 1993 r.
Liban	16 marca 1995 r.
Liberia	3 stycznia 1996 r.
Meksyk ¹	11 sierpnia 1994 r.
Niderlandy ²	3 czerwca 1992 r.
Niemcy ³	1 marca 1992 r.
Norwegia	1 marca 1992 r.
Nowa Zelandia	8 września 1999 r.
Oman	1 marca 1992 r.

Pakistan	19 grudnia 2000 r.
Portugalia	4 kwietnia 1996 r.
Rumunia	31 sierpnia 1993 r.
Seszele	1 marca 1992 r.
Salwador	7 marca 2001 r.
Słowacja	8 marca 2001 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	6 marca 1995 r.
Sudan	20 sierpnia 2000 r.
Szwajcaria	10 czerwca 1993 r.
Szwecja	1 marca 1992 r.
Trynidad i Tobago	1 marca 1992 r.
Tunezja	4 czerwca 1998 r.
Turcja ²	4 czerwca 1998 r.
Turkmenistan	6 września 1999 r.
Ukraina	20 lipca 1994 r.
Uzbekistan	24 grudnia 2000 r.
Vanuatu	19 maja 1999 r.
Węgry	1 marca 1992 r.
Włochy	1 marca 1992 r.
Wyspy Marshalla	14 stycznia 1996 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ²	1 marca 1992 r. ¹

Zjednoczone Królestwo oświadcza, że ratyfikacja protokołu jest skuteczna od dnia 8 lutego 1999 r., także wobec Wyspy Man.

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje, zastrzeżenia i oświadczenia:

CHINY

Deklaracja złożona przy podpisaniu i zatwierdzeniu przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego:

„Chińska Republika Ludowa nie będzie związana artykułem 16 ustęp 1 Konwencji.”

¹ Z notyfikacją na podstawie artykułu 3 patrz rozdział IV.

² Co do tekstu zastrzeżeń, deklaracji lub oświadczeń patrz rozdział III.

³ 3 października 1990 r. Niemiecka Republika Demokratyczna została włączona do Republiki Federalnej Niemiec. Niemiecka Republika Demokratyczna przystąpiła* do Konwencji 14 kwietnia 1989 r.

* Co do tekstu zastrzeżeń patrz rozdział III.

(“The following statement was made at the time of signature of the Protocol:

‘The People’s Republic of China shall not be bound by paragraph 1 of article 16 of the said Convention.’

This statement was reaffirmed in the instrument of ratification of the People’s Republic of China.”)

DANIA

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym:

„(...) z zastrzeżeniem, że zarówno Konwencja, jak i protokół nie będą miały zastosowania do Wysp Faroes i Grenlandii do czasu podjęcia innej decyzji.”

(“The instrument of ratification of the Kingdom of Denmark contained the following reservation:

(...) with the qualification, however, that the Convention as well as the Protocol will not apply to the Faroes nor to Greenland, pending a further decision.”)

EGIPT

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym:

„1. Składa się zastrzeżenie do artykułu 16 dotyczącego pokojowego rozstrzygnięcia sporów, ponieważ ustanawia on obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, a także ze względu na stosowanie Konwencji do statków żeglujących na wodach wewnętrznych, które są przeznaczone do żegluga poza wodami terytorialnymi.

2. Składa się zastrzeżenie do artykułu 6 ustęp 2 Konwencji i artykułu 3 ustęp 2 protokołu, ponieważ artykuły te umożliwiają fakultatywną jurysdykcję szantażowanych państw (od których sprawca czynu terrorystycznego żąda wykonania lub powstrzymania się od jakiegokolwiek działania).

Zastrzeżenia złożono zgodnie z postanowieniami ustępu 4 każdego z tych dwóch artykułów.”

(“The instrument of ratification of the Arab Republic of Egypt was accompanied by the following reservations:

1. A reservation is made to article 16 on the peaceful settlement of disputes because it provides for the binding jurisdiction of the Court of Justice, and also with regard to the application of the Convention to seagoing ships in internal waters which are scheduled to navigate beyond territorial waters.

2. A reservation is made to article 6, paragraph 2, of the Convention and article 3, paragraph 2, of the Protocol because those articles permit the optional jurisdiction of blackmailed States (which are asked by the perpetrator of an act of terrorism to do or to abstain from doing any act).

This is in compliance with the provision of paragraph 4 of each of the two articles.”)

FRANCJA

Deklaracja zawarta w dokumencie zatwierdzenia:

„1. W odniesieniu do artykułu 2 ustęp 2 Republika Francuska rozumie pojęcia: «usiłowanie», «podżega-

nie», «współudział» i «groźba» jako «la tentative», «l’incitation», «la complicité» i «la menace» zgodnie z ich definicją przewidzianą we francuskim prawie karnym.

2. Republika Francuska nie uważa się związaną postanowieniami artykułu 1 ustęp 1 w zakresie, w jakim odnosi się on do postanowień artykułu 16 ustęp 1, zgodnie z którymi: «Jakikolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie może być w ciągu rozsądnego czasu rozstrzygnięty w drodze negocjacji, będzie na wniosek jednej ze stron poddany arbitrażowi. Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż strony nie są w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie organizacji arbitrażu, każda ze stron może skierować spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości zgodnie ze Statutem Trybunału.»

(“The instrument of approval of the French Republic contained the following declarations:

1. As far as article 2, paragraph 2, is concerned the French Republic understands by “tentative”, “incitation”, “complicity” and “menace”, *la tentative*, *l’incitation*, *la complicité* and *la menace* as defined in the conditions envisaged by French criminal law.

2. The French Republic does not consider itself bound by the provisions of article 1, paragraph 1, to the extent that reference is made to the provisions of article 16, paragraph 1, according to which: “Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.”

KANADA

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie przystąpienia:

Sekretarz Generalny został poinformowany, że Kanada ustanowiła jurysdykcję we wszystkich sprawach o przestępstwa, o których mowa w artykule 3 ustęp 2 protokołu.

(“Pursuant to the provisions of Article 3, paragraph 2 of the Protocol, the Secretary-General has been informed that Canada has established jurisdiction over offences in all of the cases cited in Article 3, paragraph 2 of the Protocol.”)

IRAK

Zastrzeżenie złożone przy podpisaniu:

„Niniejsze podpisanie w żaden sposób nie oznacza uznania Izraela ani wejścia w żadne z nim stosunki.”

(“The following reservation was made at the time of signature of the Protocol:

This signature does not in any way imply recognition of Israel or entry into any relationship with it.”)

MEKSYK

Zastrzeżenie złożone przy składaniu dokumentu przystąpienia:

„Przystąpienie Meksyku do Konwencji w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej z 1988 r. oraz do jej protokołu w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym z 1988 r. następuje pod warunkiem, że w sprawach dotyczących ekstradycji, zarówno artykuł 11 Konwencji, jak i artykuł 3 protokołu będą stosowane w Republice Meksyku zgodnie z regułami i procedurami przewidzianymi w postanowieniach prawa krajowego.”

(“The instrument of accession of the United Mexican States contained the following reservation:

Mexico’s accession to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, 1988, and to its Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, 1988, is on the understanding that in matters relating to extradition, both article 11 of the Convention and article 3 of the Protocol will be applied in the Republic of Mexico subject to the modalities and procedures laid down in the applicable provisions of national law.”)

NIDERLANDY

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie przyjęcia:

„W związku z obowiązkiem ustanowionym w artykule 1 protokołu w połączeniu z artykułem 10 Konwencji w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, odnośnie do sprawowania jurysdykcji w sprawach, w których władze sądowe Niderlandów nie mogą sprawować jurysdykcji na żadnej z podstaw wymienionych w artykule 3 ustęp 1 protokołu, rząd Królestwa Niderlandów zastrzega sobie prawo do sprawowania takiej jurysdykcji wyłącznie po uprzednim otrzymaniu i odrzuceniu przez Królestwo wniosku o ekstradycję od Umawiającego się Państwa.”

(„The instrument of acceptance of the Kingdom of the Netherlands contained the following reservation:

With regard to the obligation laid down in article 1 of the Protocol in conjunction with article 10 of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, to exercise jurisdiction in cases where the judicial authorities of the Netherlands cannot exercise jurisdiction on any of the grounds referred to in article 3, paragraph 1, of the Protocol, the Government of the Kingdom of the Netherlands reserves the right to be bound to exercise such jurisdiction only after the Kingdom has received and rejected a request for extradition from a State Party.”)

NIEMCY

Zastrzeżenie w języku niemieckim złożone przy przystąpieniu:

„Zgodnie z artykułem 16 ustęp 2 Konwencji w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej, której przepisy stosuje się również *mutatis mutandis* do protokołu zgodnie z artykułem 1 ustęp 1 protokołu, Niemiecka Republika

Demokratyczna oświadcza, że nie uważa się za związaną artykułem 16 ustęp 1 Konwencji, jak również protokołu w zakresie, w jakim dotyczy go artykuł 16 ustęp 1.”

(“The instrument of accession of the German Democratic Republic was accompanied by the following reservation in the Germany language:

In accordance with article 16, paragraph 2 of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, the provisions of which shall also apply *mutatis mutandis* to the Protocol according to article 1, paragraph 1, of the Protocol, the German Democratic Republic declares that it does not consider itself bound by article 16, paragraph 1 of the Convention as regards the Protocol.”)

TURCJA

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym:

„Podpisując Konwencję w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi morskiej i Protokół w sprawie przeciwdziałania bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym, rząd Republiki Turcji oświadcza, że stosownie do artykułu 16 ustęp 2 niniejszej Konwencji nie uważa się związaną postanowieniami artykułu 16 ustęp 1 Konwencji.”

(“The instrument of ratification of Republic of Turkey was accompanied by following reservation:

In signing «the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation» and «the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf», the Government of the Republic of Turkey, under article 16(2) of the said Convention declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph (1) of the article 16 of the said Convention.”)

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

Deklaracja zawarta w dokumencie ratyfikacyjnym:

„(...) dopóki nie zostaną zakończone konsultacje z różnymi terytoriami podlegającymi terytorialnej suwerenności Zjednoczonego Królestwa, zarówno Konwencja, jak i protokół będą miały zastosowanie jedynie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Konsultacje z terytoriami są w toku, a ich zakończenie przewidziane jest na koniec 1991 r.”

(“The instrument of ratification of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland was accompanied by following declaration:

(...) that until consultations with various territories under the territorial sovereignty of the United Kingdom are completed, the Convention and Protocol will apply in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland only. Consultations with the territories are in hand and are expected to be completed by the end of 1991.”)

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*